

Nagy Cili, Rózsássy Barbara, Kleinheincz Csilla, Csernák András – a világ négy arca. Jól lehet az élet és a művészet más-más területén és eszközeivel próbálnak helytállni, de összeköti őket hivatásuk tudata és egy jobb és minőségi: emberhez méltóbb élet víziója. Az alkotók emberemlékezet óta lelkük üdvét, nemegyszer fizikai létüket áldozzák Istennek, ördögnek, csak hogy szavaik, képeik, zeneműveik tüzénél a világ meglássa, ha rossz irányba tart. A művészet egyetemes kudarca, hogy nem tudta letéríteni az embert önmegsemmisítő útjáról. A huszonegyedik század vagy végrehajtja ezt, vagy nem. Ha nem, az ember lassan visszamászik majd a fákra, barlangokba, homokbuckák közé, és bunkósbotlaltal üti agyon az anyját is, ha az el akarja inni előle az aranyárú és életadó vizet. Azonban ha sikerül, az irodalom Noé-báráján nagy szükség lesz az olyan alkotókra, mint e négy kiváló szerző.

